

Den næste Sag paa Dagsordenen var: 3die Behandling af: „Udkast til Lov om Beberlag for Kontorudgifter til Embedet som Byfoged i Faaborg og Herredsfoged i Salling Herred.“ (Anden Behandling findes i Tidenden. Sp. 1078—80).

Intet Endringsforslag var stillet. Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet fattes Lovudkastet (see Tillæg A) under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Lovforslaget gaaer nu til Landstinget.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: Anden Behandling af: „Udkast til Lov om Tillægspension for Elin Thorstensen, Enke efter Landfysikus paa Seland, Justitsraad Jon Thorstensen.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A Sp. 1059 ff., 1ste Behandling i Tidenden Sp. 929—30; Udvalgets Betænkning i Tillæg B).

Foruden det i Betænkningen opførte Forslag var intet andet saadant fremkommet.

Lovudkastets eneste Paragraf, dets Titel, det stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Wendsen): Udvalget holder sig til den over Lovudkastet afgivne Betænkning.

Justitsministeren: Det er kun en ringe Hjælp, man tilstaaer den Enke, om hvem Lovudkastet dreier sig, hvis man kun indbrømer en Forhøielse af 35 Rd. 40 f. Udvalget har erkjendt, at der baade fra Hensynet til hendes afdøde Mand's Forhold og til hendes egen Stilling er særdeles Meget, som taler for at komme hende til Hjælp, men det er dog kommet til dette meget indskrænkede Beløb, idet man har sluttet sig til Finantsmini-

steriet, forsaavidt dette har lagt Vægt paa Bigtigheden af at iagttage en vis Rigelighed med Hensyn til Pensioner. Det er ganske vist en Maade at betragte Sagen paa, som jeg for mit Vedkommende vilde ansee for rigtig, saafremt der her var Spørgsmaal om, saaledes som steet er i Betænkningen, at stille hendes Pension i Forhold til det Beløb, hvormed Stiftsfysici blive aflagte her i Landet, men her er Spørgsmaal om paa Grund af særlige Forhold at tilstaae en Pensionsforhøielse, og det synes mig derfor ikke, at man kan holde sig til den Betragtning, som Udvalget har hentet fra, hvad Stiftsfysici-Enker her kunne opnaae gennem den lovbestemte Afgang til Pension. Forsaavidt Udvalget har henholdt sig til den Maade, hvorpaa Finantsministeriet har opfattet Sagen, tør jeg ogsaa tilføie, at Finantsministeriet netop har gjort en anden Opfattelse gjældende, idet det nemlig har sagt, at det, der maatte have den overveiende Indflydelse, var Hensynet til den relative indbyrdes Rigelighed, ikke med Hensyn til Pensioner efter Loven, men med Hensyn til de Bevillinger til Pensionsforhøielser, som i forekommende Tilfælde forlanges; og det er netop det, hvorom der her synes mig at være Tale. Det er netop ved Betragtningen af de særegne Forhold, der tale til Fordeel for at give denne Enke en Tillægspension, at denne relative indbyrdes Rigelighed skal faae sin Betydning, men det, tror jeg ikke, den faaer ad den Wei, det ærede Udvalg har fulgt, nemlig ved at spørge om, hvad Stiftsfysici-Enker hos os faae som den høieste lovbestemte Pension. Det skeer ved at tage Hensyn til de Regler, som i forekommende Tilfælde følges med Hensyn til Pensionsforhøielse, og det er netop det, Finantsministeriet har meent, naar det — for at gjentage dets Udtryk — siger, at der skal lægges Vægt paa „den relative og indbyrdes Rigelighed“. Det er derfor, at Finantsministeriet, hvad der ogsaa er fremhævet i Motiverne til Lovudkastet, har meent, at Althinget er gaaet for vidt ved at foreslaae 200 Rd. og har sagt, at det Yderste, hvortil man kunde gaae, var 100 Rd. Justitsministeriet har ogsaa i det Væsentlige henholdt sig dertil, skjøndt Finantsministeriet havde henstillet til det, hvorvidt det muligen i Betragtning af de